

SLOVENSKI NAROD.

Štampa vsak dan sveder, tiskal nedelje in praznika, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vsa leta 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vsa leta 13 gld., za četrt leta 8 gld. 80 kr. za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom račun se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. na četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Na naročbe, brez istodobne vpošiljatve naročnine, se ne osira. Za oznanila plačuje se od štiritopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnništva naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Kdo je kriv?

iz Gradca, 26. maja.

Na Gradcu, to „allerdeutsche Stadt“ na nekdanj slovenski zemlji, je obrnjena zdaj vsa pozornost. Kar se tam godi, obuja neprijetno slutnjo, da je javno mnenje v tem mestu do skrajnosti revoltiralo in da lahko pri najmanjši priliki bukne plamen ustanka.

Vladni krogi poznajo dobro to mišljenje. Znano jim je, da se morejo primeriti v Gradcu velike stvari in zato skušajo zagotoviti državno in vladno avtoriteto sicer previdnim, a vendar v primeri s prejšnjimi časi še dosti odločnim postopanjem, kakor kaže degradiranje tistih rezervnih častnikov, ki so se udeležili velikih, proti avstrijski vojski naperjenih demonstracij konec lanskega leta.

Sedanje napete razmere trajajo nepretrgano že od lanskega leta, toda te razmere niso nastale niti valed Badenjevih jezikovnih naredb, niti valed drugih vladnih odredb, ampak so sad sistematičnega, dolgoletnega, brezobzirnega agitovanja in brezvestnega hujkanja, kateremu pa se ni do naj-novejšega časa nobena vlada uprla, ako ga že ni posredno ali vsaj s popustnostjo pospeševala.

Sedanje gibanje v Gradcu se je začelo koj po nemško-francoški vojni l. 1870. in 1871. Nemške smage so oživile nemški nacionalizem tudi v naši monarhiji, in Gradec je postal kmalu najzanesljivejša trdnjava te ideje. Prvi apčtoli tega nacionalizma so bili vseučiliški profesorji, in če je sedanja generacija napolnjena tega duha, je to zasluga teh profesorjev, kateri so dijaštvo navduševali za velikonemško idejo in ga zanjo tudi pridobili.

Nemško dijaštvo je danes vseskozi pangermanskega mišljenja, in istega mišljenja je tudi vsa sedanja generacija, kar je je po l. 1870. prišlo na visoke šole. „Heil Germania“ je bojni klic nemških nacionalcev, Schönerer in Wolf sta njih voditelja, v njihovem taboru je do malega vsa nemška inteligenta, Gradec pa je ognjišče nemške irredente.

To je za našo državo žalostno, a je resnično; če pa se vprašamo, kdo je kriv teh razmer, mo-

ramo odgovoriti: nihče drugi, kakor vladni sistem, ki ni nikdar ničesar storil, da zajezi in uteeni nemško-nacionalno gibanje. Od l. 1870. so se vrstile razne vlade, ali bivši namestnik Kübeck je stal trdno na svojem mestu in je s svojo nesrečno politiko storil vse, kar mu je bilo možno, da utrdi nemški nacionalizem. Jedno in izključno samo sistemi so krivi, da se mora vlada danes bati revolt v Gradcu, a če niti sedaj ne bo znala varovati svoje avtoritete vsaj s tisto odločnostjo, kakor jo zna varovati v Pragi ali v Ljubljani, potem naj bo pripravljena na velika presenečenja.

„Ostdeutsche Rundschau“ in po njej „Grazer Tagblatt“ sta te dni skušala oprati graško nacionalno gibanje. Na veliko veselje vseh oficijozov sta ta dva lista pripovedovala, da so nemški nacionalci graški svoj čas sicer žvižgali don Alfonzu in njegovi soprogi ter grofu Taaff-ju, da pa niso nikdar zamazovali poštnih nabiralnikov in cesarja vselej z ljubeznivo sprejeli. Vrednost tega zatrevanja ve ceniti vsakdo, kdor pozna graške razmere. To je prezno govoričenje, kajti v istini je bilo nemško-nacionalno gibanje v Gradcu vedno ne le pangermansko, ampak tudi očitno protidinastično. Burši so se od nekdanj navduševali samo za Viljema in Bismarcka. Kadarkoli je cesar prišel v Gradec, vselej so ga nemški nacionalci hladno pozdravili, a o izbruhih fanatizma nemških buršev se je v Gradcu v zadnjih dvajsetih letih marsikaj čulo, samo oblastva niso nikdar nič kaznjivega našla. Toda pač. Jedenkrat so vojaška oblastva vendar nekaj našla. Degradirala so pet ali šest rezervnih častnikov, ker so se udeležili tistega znanega komersa, pri katerem so nemški burši s cesarjevim kipcem v dvorani in še na nekem drugem kraju nekam čudno ravnali.

„Ostdeutsche Rundschau“ in „Grazer Tagblatt“ si lahko prihranita vsako opravičevanje. Graška državna policija jima lahko poda na tisoče dokazov, da je nemška nacionalna stranka na Štajarskem eminentno pangermanska in dinastiji sovražna. Policija seveda molči, ker je ta molk primeren sistemu, po katerem se je vladalo in se še vlada na Štajarskem. Govorila bo šele, kadar se naredi temu sistemu konec, če takrat že ne bo — prepozno.

V Ljubljani, 26. maja.

Nemška „gemeinbürgerschaft“ in odstop Lipperta. Julij Lippert, dež. poslanec, odbornik in najvišjega maršala namestnik, je postal žrtva schönererjanskih večmesečnih spletk ter je moral odstopiti. Dasi je Lippert odločen, zagrizen Nemec in kot tak jeden največjih nasprotnikov slovenske enakopravnosti, so ga Schönererjanci po svojih obakurnih listih vender le na vse možne načine blatili, ker je sklenil pri volitvi delegatov s Čehi kompromis in ker se je poganjal za rešitev jezikovnega vprašanja soglasno s Čehi. Velikanski terorizem Wolfa in Schönererja je upropastil moža, ki je bil deset let neprestano poslanec Litomerskega okraja in kateremu so volilci izrekli še pred kratkim svoje zaupanje. Lippert obsoja v svojem slovesnem pismu ruvanje Schönererjancev ter svari svoje tovariše, naj se ne udado radikalcem, ki upropaščujejo stare programe, pa jih ne znajo nadomestiti z novimi, boljšimi!

Ogerski poslanci topli katoliškega duhovna. Ogerski drž. poslanec Lepsenyi, izdajatelj antisemitskega tednika „Magyar Neplapa“, je v svojem listu priporočal Zimandyjevo delo „Ludovik Košut pred sodnim stolom zgodovine“ ter je pripomnil, da more administracija njegovega lista valed darežljivosti ogerskih magnatov podarjati Zimandyjevo knjigo revnim naročnikom brezplačno. Omenjena knjiga dokazuje, da je bil Ludovik Košut sin tatinske matere in oderuško-sleparkega očeta ter da je bil sam že od mladosti nepoštenjak, tat, goljuf in končno celo zarotnik in morilec. Posl. Olay je sporočil Lepsenyjev „zločin“ zbornici ter zahteval zadoščanja razžaljenemu narodu. Lepsenyja pa ni bilo v zbornici. V ponedeljek je imela katoliška ljudska stranka sejo, kjer je svojega člana desavourirala in mu naložila, da mora svoje „zločinstvo“ v javni seji obžalovati. In res je v prihodnji seji poslanec Lepsenyi prosil v zbornici odpuščanja ter priznal, da je zagrešil veliko napako. Lepsenyjevo prošnjo so vzeli poslanci molče na znanje, toda poslanca Pichler in Olay sta šla pred parlament ter nabrala veliko tolpo, ki naj bi „era-

LISTEK.

Nad prepadom.

(Spisal Ivan Gol.)

„Cilika! — Cilika!“ —

Starec se je osiral z motnimi očmi proti strani, od koder bi se imela izza praga prikazati njegova vnuka. Ker je ni bilo, motnël mu je blazni pogled še bolj. Poteze na njegovem izoranem in od truda in skrbi izmučenem obrazu so se mu daljšale in širile v vedno večje, črnikaste brazde. Oči so se mu prevlekle z neko stekleno svetlobo: izpod redkih trepalnic mu je sijala jeza in ne- strpnost.

Za čas pa je obrnil pogled doli po strmini. — Kakor straha navpik se je udiralo skoro golo rebro nizdol. Kraju so rekli: „Nad prepadom“. Saj je pa tudi res celo obližje po tej strani, tja doli do vznožja, kjer je na pol skrit mej grmičevjem in mej golimi skalami kobnel gorski potok, — cel kraj torej po strugi doli do potoka nalikoval brezdnu. Potok ta je bil res nedolžen in vse prej nego nevaren, če je ob lepem vremenu pljuskal mej skalovjem naprej. Toda prišla je od časa do časa ploha v naš kraj, čež je lil, grmelo je, treskalo in gorski velci in hudourniki so bruhili na dan z vsu-

rovo silo. — In tedaj je narastal potok ta v mo- gočno reko, brizgal valove na obstružne skale ter pral in glodal lete v peneči jezi do golih kosti. — Tedaj je bil Prepadnik nevaren!

Rebro to, v čegar podnožju je pljuskal, ozi- roma bobnel Prepadnik, ni bilo baš visoko, toda strmo. Po rebro, od vrha doli do dna, se je vlekla grapasta, precej široka struga ter delila tako rebro na dve polovici. Redko grmovje, borovje, koreninje, robidovje in tu pa tam nastlano vejevje in suhljad, mešajoča se z odpalim listjem — vse to ni oviralo romantičnega razgleda iznad prepada tja doli v potokovo strugo.

Tu, „Nad prepadom“ je slonel stari Uljčar.

„Cilika! — Cilika!“ —

Pogled mu je zopet ubajal tja proti na pol podrti koči, od koder bi se imela prikazati Cilika. Potem pa mu je ta nemirni pogled zopet blazno in nestrpno krožil na okrog ter nposled obtičal nekje doli v sredi bra. Ko se mu je usešal pogled na določeno mesto, postal je starec nervozno ne- miren, daljšale so se mu obrazne poteze še bolj in svetile so se mu steklene oči še bolj. — Vse obnašanje je kazalo, da starec ni prav pri pameti. No, vedelo se je v obče, da ima stari Uljčar zdaj pa zdaj in tu pa tam prav čudne trenutke.

„Cilika! — Cilika!“ —

Od kočee sem se mu je odzval jasen, gibek glasek.

„Cilika, pojdi! — Teci, teci...!“

Vnuka je bila jasna in gibka, kakor pomladnë dan — oziroma, kakor je bil jasen in gibek glasek njen. Bilo je to dekletce sedmih, osmih let. Ta ko- drasta glavica z mehкими, valovitimi lasmi, te polne oči, iz katerih je sijala neka prikupljiva, udana miloba, te poteze na obrazu in sploh njeno lahko gibanje — vse to je stavilo to nežno bitje v ne- kako nasprotje z osornim starcem in to pusto in divjo okolico. Izpod kratkega krilca se je belilo par mehkih, nežnih, do podkolen golih nožic, na ka- terih se je opazilo nekaj zaceljenih, nekaj pa skoro še krvavečih brazgotin.

„Tu sem, oče!“

Starec jo je prijel za roko, trdo in okorno, da je na mestu vsled pritiska zastajala kri in da so izpod starčevih prstov belile na deklčiniej roki neke bele, sragaste črte. A ni se ozrl na njo, tem- več upiral še vedno srepi pogled na tisto gotovo mesto.

„Ali vidiš?“

„Da, oče, da, vidim!“

„Pctem še malo nižje, tam za leskovim“

motilca Košutovega spomina" linčala. Policija je tolpo razgnala, a omenjena poslanca, v družbi z mnogimi židovskimi žurnalisti, sta Lepsenyija počakala. Lepsenyi se je skrivil v kvesturi ter se je upal šele okoli 2. uri popoldne iz zbornice. A svoji usodi ni ušel. Omenjena poslanca in židovski žurnalisti so Lepsenyija napadli ter ga s palicami pretepli. Radi tolikega junaštva je vse madjarsko židovstvo kar pijano, saj je „onečaščenje“ Košutovega spomina maščevano in kaznovan Lepsenyi, antisemit in — katoliški duhovnik! Dunajsko antisemitsko glasilo piše o tem škandaloznem dogodku: Posl. Lepsenyi je dobil samo to, kar je zaslužil v tistem trenutku, ko se je vklonil terorizmu ogerskih parlamentnih židov. A tudi katoliška ljudska stranka, ki je tako hitro zatajila Lepsenyija, je znova dokazala, da ni poklicana rešiti Ogersko židovske prevlade. Polovičarstvo v boju proti korupciji in brezprimerni propalosti nima nobene vrednosti.

Špansko-ameriška vojna. Ker ni možno dobiti z bojišča nikakih zanesljivih poročil, zadovoljujejo se časopisi z ugibanjem in s sklepanjem. Iz Madrida se javlja, da začne v Kadiksu zbrana in še doslej ne zadostno pripravljena španska eskadra pod komando Camare v kratkem z manevriranjem. Ako je ta vest resnična, potem Camarina eskadra še ni izvežbana za boj, nego se mora šele z manevri praktično vaditi. Zato bodo rabili Španci vsaj 2—3 tedne. Potem šele bode moglo odriniti Camarino brodogeje v kubansko vodovje na pomoč Ceverinemu ladijevju, ki se skriva v luki Santiago pred Amerikanci. Cevera hoče na vsak način izogniti se boju dotle, da pride Camara; Amerikanci pa ga hočejo za vsako ceno prisiliti k bitki, predno mu dojde pomoč. Da dosežejo to, hočejo Amerikanci ali Santiago napasti, ali pa Havano bombardirati ter s tem Cevero izvabiti iz skrivališča. Različne brzjavke javljajo, da so dobili zdravniki, ravnatelji bolnic in usmiljenke ukaz, naj bodo pripravljene, da dobe vsak čas večje število ranjencev. Iz tega se sklepa, da mislijo Amerikanci že na odločilno bitko.

P. n. članom kranjskega društva za varstvo lova.

Kranjsko društvo za varstvo lova je prejelo sledeči oklic:

Avstrijski lovci! Vsa Avstrija se pripravlja, da praznuje 50letno dobo vladanja svojega presvetlega cesarja. Neštevilne so veselice in slavnostne izjave udanosti, ki bodo sporočale veselje vseh avstrijskih src, in gotovo se je vsakdo izmed nas po svojem stanu in poklicu pridružil kakemu slavnostnemu krogu, da zadosti srčnemu pozivu.

Kakor pa so različna pota, ki nas popeljejo letos pred Najvišji prestol, nas, avstrijske lovce družijo lepa zavest tesnega jedinstva. Še cvete bujno v Avstriji plemeniti lov, še so povsod v državi v veljavi stare in sprtlljive lovske navade, še živi povsod veselje do lova ter družijo moče najrazno vrstnejših poklicev k istemu opravilu v gozdu in na polju.

In sredi v tem življenjapolnem krogu stoji v preprosti lovski opravi krepka, vzvišena postava našega cesarja.

Vsi vemo, da se Mu je posrečilo sredi 50-letnih vladarskih skrbij obraniti v Svojem srcu

grmom tisto korenino?! — Vidiš? — No, seveda! Tudi to vidiš! Pojdi torej!

Dekletce mu je hotelo nekaj oporekati — pa on jo je bôl s sivimi, ostrimi očmi.

„Pojdi, teci...!“

Skoro suval jo je od sebe. — Trenotek na to se je spuščala Cilika previdno in oprezno od grma do grma, nižje in nižje, breła skozi bodočo robido z bosimi nogami in si opraskala in razdrapala rane na novo. Stari Uljčar — ded njen — pa jej je sledil v jedno mer z očesom, naslonivši se preko ograje, kakor bi jo hotel s pogledom prikovati na pravi kraj...

Da —! Čudno preteklost je imel stari Uljčar. Sam je bil čudak in menda od rojstva sem ne prav pri pameti. Malokd je občeval z njim in še tisti, ki so ga poznali, so vedeli o njem le malo. Kot vdovec se je bil priselil v ta kraj z oženjenim sinom in mlado, jedro in zdravo hčerjo, ki je imela poleg druge lepote na sebi baje še tudi neko prikupljivo, gosposko vedenje, ki jo je odlikovalo pred sovrstnicami doli v vasi. Takoj drugo leto potem, kar se je bil nastanil stari Uljčar v koči gori nad prepadom — torej v času, ko je bila hči Manica v mladostnem cvetju — to leto smo imeli

prostorček za plemeniti lov, in s ponosom se moramo zahvaliti temu veselju do lova, ako pelje našega cesarja, ta presvetli izgled neumornega izpolnjevanja dolžnosti, na lov skozi gozde in hribe Njegovega širnega cesarstva ter mu daje mladeniško moč pri izvrševanju Njegovega težkega vladarskega poklica. Navdušeno pro-lavlja avstrijski lovec v svojem cesarju prvega lovca in Najvišjega posestnika lovov.

Zato pa smemo upati, da izkažemo srcu našega Najvišjega posestnika lovov veselje, ako se po našem častitljivem običaju v tem jubilejnem letu Njegovemu Veličanstvu poklonimo. Zategadel je izdan do avstrijskih lovcev ta veseli poziv!

Radi prireditve te slavnostne izjave udanosti so se zbrali 13. aprila t. l. zastopniki avstrijskih društev za varstvo lova in odlični lovci na Dunaju ter so po končanem posvetovanju izvolili ožji odbor sledečih lovcev: Karol knez Auersperg, baron Aichelburg-Labia, Ferdinand graf Brandis, Franc graf Colloredo Mansfeld, Maks Egon knez Fürstenberg, Avgust graf Fries, ces. svetnik Viljem Huber, Henrik graf Larisch-Moennich, Karol graf Lamberg, Ivan graf Meran, Kazimir baron Pfaffenhofen-Cbledowsky, Roman graf Potocki, Pavel vitez Schoeller, dr. Rikard Schöa, Avgust baron Schwarz, Adolf knez Schwarzenberg, Kamilo knez Starhemberg, Karol knez Trauttmansdorff, Jurij baron Wasilko, Hugo knez Windischgraetz, tajnik Adolf Trenkle. Temu odboru sta pristopila Nj. ekscelenca najvišji lovski mojster in Nj. ekscelenca poljedelski minister.

Zajedno s tem oklicem je ožji komité na Dunaju objavil sledeča določila glade udeležbe te patrijotične slavnosti.

Nj. Velič. cesar je naši najufanejši prošnji, da bi vzprejel nameravano slavnostno izjavo udanosti zbranih avstrijskih lovcev, milostno ugodil ter določil za to dan 25. julija 1898.

Svečanost bo obstajala v tem, da pridejo zbrani avstrijski lovci določeni dan pred Nj. Veličanstvo ter Mu po zaigranju lovskih fafar in po najudanejšem pozdravu izročijo zlato hrastovo vejico.

Kot svečana obleka je predpisana čedna navadna lovska oprava, kakeršna se rabi na lovu. Izključene pa so vse gala-ali drugačne, četudi lovske uniforme. Na klobuku treba imeti hrastovo vejico. Kot orožje naj se nosi lovski nož ali lovski meček. Lovci z gor smejo priti s svojimi palicami. Tudi lovski rog in lovska vreča se smeta vzeti seboj. Vsako drugačno lovsko orodje, potem tr faje in pse pa se ne sme jemati seboj. Posestniki lovov, ki pridejo s svojimi služabniki, imajo isto obleko.

Da se priprave in naredbe udeležbe nameravane slavnosti izvrše, je ožji odbor za vsako kronovino nastavil kakega odličnega lovca kot načelnika dež. komiteja. Načelnik določi namestnika, da ga namešča v deželi in pri ožjem odboru, ter izvoli po dogovoru z lovske krogi dežele dež. ni komite.

Tajniške posle oskrbuje bureau nižje avstrijskega društva za varstvo lova na Dunaju, I. Herrengasse 4.

Uvažuje različne lovske razmere v raznih deželah, stavi ožji odbor le ta pogoj, da so osebe, ki se hočejo slavnosti udeležiti, „izvršujoči lovci“; sicer pa prepušča deželnim komitejem, da določijo po katerih določbah se naj sprejemajo oglašila udeležencev. Oglašati se je le pri deželah komitejih, ki dotični oglas, ako se strinja s pogoji, javijo ožjemu odboru ali pa zavrnejo.

Vsa oglašila pri deželnih komitejih se morajo javiti vsaj do 1. junija t. l. pri ožjem odboru na Dunaju pri omenjenem tajniškem bureau. Na poznejša oglašila se ne bo možno ozirati.

Ožji odbor si pridržuje pravico, da končno sklene, ali se sporočena oglašila odobre ali ne. V slučaju odklonitve ne navajata vzrokov niti deželni komité niti ožji odbor.

vojaške vaje v našem kraju. Prijazni so bili ti brhki vojaki — vsi smo jih radi imeli in se jih malone nagledati nismo mogli. Črez par mesecev po tistih vajah vojaških pa je dovolil stari Uljčar svoji Manici, da sme v mesto in si tamkaj poiskati službe, če ona to baš tako želi. In s težkim srcem je odpustil stari svojo ljubljanko. Manica je dobila službo v mestu — dobro službo, kakor se je hvallila domov. A črez dobrega pol leta se je vendarle vrnila. Govorilo se je je marsikaj. Brat se je sramoval, oče je robnel in besnel nad njo, ljudje pa so kazali s prstom za njo. — Mej tem je prišla na svet Cilika. —

Vse to pa ni pospeševalo starčevega ozdravljenja z ozirom na prirojeno mu duševno stanje. Nasprotno! Pravilo se je, da se je izgubljal stari Uljčar od tega dne bolj in bolj. Roke je prekrizal na hrbtu, v tla je zrl, malo govoril in lazil tako krog hiše, prepuščajoč gospodarske skrbi jedino le sinu. Včasih je robnel in besnel nad hčerjo, klet jo in jo podil od hiše. Gotove hipe ga je napala bolezen z vso silo. Tedaj je drl od hiše, v gozd, opletal krog sebe liki pravi blaznež, vrtel oči v motni blodnji in govoril nerazumljivo, pretrgano.

(Konec prih.)

Udeležencem lovske udanostne slovesnosti pošlje ožji odbor na ime glasečo se legitimacijo, katero bo treba pred začetkom slavnosti pokazati. Vse drugo sporoči ožji odbor potom deželnih odborov.

Za ožji odbor: Karol knez Auersperg, predsednik.

Izvršuje ta določila, je izvolil ožji komite Hugona kneza Windischgraetsa načelnikom dež. komiteja za Kranjsko ter je bil Hugon Werian princ Windischgraetz določen podpredsednikom.

Sklicuje se na gorenji poziv ožjega odbora za prireditev slavnostne izjave udanosti povodom petdesetletne vladarske slavnosti Njegovega Veličanstva cesarja dovoljuje si podpisani deželni komité za Kranjsko prositi člene kranjskega društva za varstvo lova: naj se udeležijo udanostne slavnosti avstrijskih lovcev, katera se bo vršila dne 25. junija t. l. na Dunaju.

Oglasila prosimo naj se pošljejo najkasneje do 30. maja t. l. kranjskemu društvu za varstvo lova v Ljubljani, ker je vsa oglašila najkasneje do 1. junija naznaniti na Dunaj in se na pozneje došla oglašila ni možno ozirati.

Dne 25. maja 1898.

Deželni komité za Kranjsko:

Hugon knez Windisch-Graetz, načelnik.

Leon graf Auersperg — Viktor Gallé — Vaclav Goll — Ferdinand marki Gozani — Rudolf graf Margheri — dr. Josip Račić — dr. Ivan Tavčar — Hugon Werian princ Windisch-Graetz.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 26. maja.

— (Premestite jih k nam!) Piše se nam: Gonja proti vrlému bosenskem polku v Gradcu se nadaljuje. Hujskačem se je zdaj pridružil tudi graški obč. zastop. Sinovi ponosne Bosne imajo navzlic svoji krotkosti in prijaznosti v Gradcu silno težavno stališče. Prebivalstvo jih sovraži in preganja na vse možne načine samo zategadelj, ker so izvršili dolženi ukaz, ker so storili svojo dolžnost in ker so — Slovani. V Ljubljani izhajamo sicer z vojaštvom prav dobro in se v obče ni pritožiti proti tu nastanjenemu polku, a vzlic temu je naravno, da bi rajši imeli slovanski polk in zlasti radi vrle bosenske vojake, ki so zdaj v Gradcu. Občna želja v Ljubljani je, naj bi vlada ugodila zahtevi Gradčanov in bosenski polk premestila v Ljubljano.

— (Gledališko društvo) je imelo sinoči pri nenavadno obilni udeležbi svoj redni občni zbor. Predsednikom je bil izvoljen g. ravnatelj G. Pirč. Izrazila se je želja, naj bi ne le dosedanji podporniki ostali društvu zvesti, nego pristopili še novi ter tako pripomogli k vspešnejšemu tekmoivanju. Intendanca je javila, da bode letos angaževanih več novih izvrstnih močij za opero in dramo.

— (Novo gimnazijsko poslopje) se začne v kratkem graditi. Dež. vlada je že naznanila stavbenemu odboru stavbeno črto in nivel, a voditeljem stavbe je imenovan st. pristav g. Fr. Geilhofer na Dunaju, kateri je že prišel v Ljubljano.

— (Gospodje člani kluba slovenskih biciklistov Ljubljana) se prosijo, da pridejo danes ob 10. uri zvečer v spodnjo kavarno „Narodnega doma“ na pomenek zaradi odhoda k tretji narodni dirki v Zagreb.

— (Od južne železnice.) Prejinja leta običajni, binkoštno nedeljo v Ljubljano dospelši zabavni vlak Dunaj Trst izotane letos. Mesto tega vozil bo poštni vlak št. 10 (iz Ljubljane binkoštno nedeljo ob 12. uri 41 minut popoldne) do Ljubljane, eventualno do Trsta v dveh delih. — Ista tako vozi binkoštno soboto, 28. t. m. poštni vlak št. 7 (iz Ljubljane ob 2. uri 55 minut popoldne) in brzovlak št. 1 binkoštni ponedeljek (iz Ljubljane ob 11. uri 51 minut ponoči) v dveh oddelkih. Drugi del sledi prvemu v odmoru 15. minut.

— (Cepljenje osepnice.) Vsak četrtek popoldne ob 3. uri se brezplačno cepijo osepnice v telovadnici mestne ljudske šole na Cojzovi cesti.

— (Izlet Bralnega društva na Bledu k Savici) Bralno društvo in gasilno društvo priredita dne 30. majnika izlet k Savici s sledečim vzporedom: Ob 3. uri zjutraj odhod od pošte, ob 6. uri na Boh. Bistrici k sv. maši, ob 8. uri odhod od tam k Savici in ob 2. uri popoldau pri Becu na Bistrici skupni obed, potem petje in prosta zabava, ob 7. uri zvečer odhod proti domu. Pri neugodnem vremenu se preloži izlet na prihodnjo nedeljo, t. j. 5. junija t. l.

— (V Vintgarju) so letošnjo zimo snežni plazovi poškodovali nekaj potov in ograje, kar se je pa že popravilo. Vabijo se torej izletniki in prijatelji narave v to divje romantično sotesko občudovat zemske krasote in dihat sveži zrak. Vsako-

letne poprave in vzdrževanje petov in mostov stane vender precej, dohodkov pa sa pokrije ni nobenih. Boljši obiskovalci naj bi saradi tega ne opustili, v pašico, katera je v soteski pri spominski plošči, kaj podariti.

— (Graški občinski svet) je imel — kakor se nam telefonično poroča — včeraj zvečer sejo, v kateri je nasnanil župan Graf, da sta mu došli dve vlogi glede graških dogodb, ki pa sta taki, da jih ni možno čitati v javni seji. Potem je obč. svet. Poschacher nujno predlagal, naj izjavi obč. svet: 1) Da je vlada z degradiranjem rezervnih častnikov kršila državljanske pravice dotičnikov, ki po drž. osnov. zakonu uživajo vse politične pravice, dasi so vojaki v rezervi; 2) da je vlada z imenovanjem grofa Gleispacha višjesodnim predsednikom vznemirila in razžalila nemško prebivalstvo Gradca in oškodila zaupanje v pravosodje — in 3) naj obč. svet naroči županu poskrbeti, da godba bosenskega polka ne bo več javno nastopala in da se polk premesti. — Obč. svet je te predloge vzprejel z vsemi proti 6 glasom. V vladnih in vojaških krogih je ta sklep obudil veliko ogorčenje. „Grazer Tagblatt“ je tem povodom priobčil skrajno hujskajoč članek, ki je pa bil zaplenjen.

— (Poštne stvari.) Dne 6. junija t. l. zborovalo bode v Gorici pri „treh kronah“ društvo poštarjev in poštinih odpraviteljev s Kranjskega, Primorskega in Dalmacije. Na dnevnem redu bode: 1. Poročilo društvenega denarničarja o društvenem računu. 2. Poročilo društvenega predsednika o splošnem društvenem stanju in sicer o reorganizaciji deželnih poštarjev, penzijskega društva, jubilejskega zaklada in bolniške blagajne. 3. Volitev odbora in namestnike v gospodarski osek bolniške blagajne in slednje volitev pregledovalcev in njih namestnikov v bolniško blagajno. Pričakuje se obilne vdeležbe vsled obravnave važnih točk.

— (Osebna vest.) Okrajni glavar Friderik vitez Schwarz je imenovan namestniškim svetnikom v Trstu.

— (Proti šolskim taksam v Istri.) Iz Kastva se nam poroča: Na dopis deželnega odbora v Poreču z dne 14. aprila 1898. št. 2558, s katerim se je naročilo občinskemu poglavarstvu, naj za prvo polovico tekočega šolskega leta pošlje 3159 gld. šolskih taks je občinski svet, poznavajoč mnenje prebivalstva o šolskih taksah v celih občini, in vedoč, da prebivalstvo v letošnjem slabem letu ne more niti rednih svojih davščin plačevati ter se mora težko boriti, da se vsaj preživi, v svoji redni seji dne 16. maja sklenil: 1. Da se predloži njegovemu Veličanstvu udana prošnja, naj ustavi iztirjanje šolskih taks in sploh njih plačevanje, dokler se ne odpravijo ustavnim potom; 2. da se o tem sklepu obvestita dež. odbor in namestništvo in se naprosita, naj vse nadaljne korake glede iztirjanja šolskih taks ustavi; 3. da se naprosi ministerstvo notranjih del, naj s posebnim ozirom na slabo letino ugodno poroča o prošnji na cesarja in 4. da se naprosi naučno ministru, da sestavi in dež. zboru isterskemu predloži zakonski načrt, s katerim bi se na jedni strani odpravile šolske takse, uvedene z deželnim zakonom z dne 7. avgusta 1856, na drugi strani pa na drug način preskrbelo, da se dobe sredstva za ustanovitev potrebnih ljudskih šol. Boj proti krutim šolskim taksam, kateri bijejo istrski Hrvati in Slovenci že toliko časa, utegne s tem vstopiti v nov stadij. Naj bi druge istrske občine posnemale Kastav in se obrnile z enakimi prošnjami do Njega, ki je jedina zaščita Slovanov v tej monarhiji.

— (Izlet „Jadranske Vile“ v Trnovo in v Il. Bistrico) „Jadranska Vila“ na Sušaku priredi v nedeljo dne 5. junija s posebnim vlakom južne železnice izlet v Trnovo in v Ilirsko Bistrico. Odhod s kolodvora na Reki ob 2. uri popoldne, povratek ob 10. uri zvečer. V Bistrici priredi društvo ob 6. uri zvečer polni koncert, pri katerem sodelujeta društveni pevski in tamburaški zbor. Čisti dohodek je namenjen družbama sv. Cirila in Metoda (slovenski in istrski). Vožnja za člene in povabljenе goste stane z Reke v Bistrico in nazaj samo 2 gld. Vzpred koncertu je naslednji: 1. N. Novak: „Poputnica Jadranske Vile“, poje zbor. 2. V. G. Brož: „Nazdar Slovincem“, udarja tamburaški zbor. 3. S. T. Lžičar: „Primorski napevi“, poje zbor. 4. V. G. Brož: „Vienac naj bljubljenskih slovenskih pjesama“, udarja tamburaški zbor. 5. M. Brajša: „Predobri Bože“, istarska himna, poje zbor. 6. V. G. Brož: „Moj san“, glasbena slika: a) Ljetna večer, b) Pastiri se vračajo sa stadom kući, c) Zvona pozivlju na „Ave Mariju“, d) Iz crkve se čuje svršetak pobožne pjesme praćene orguljama, e) Mladež se sakuplja oko pukovnije prolazeća sa glasbom, f) Mladež pleše narodne plesove, g) Noć, h) Čuje se iz daljine pjevanje slavulja, i) Poštarska kola prolaze šumom, j) Čuje se pjevanje Zagorskih pjesama u krćmi, k) Polnoć, l) Vilinskih sastanak, m) Igrē i pjev vila, n) Jutro. 7) F. S. Vilhar: „Slovenec i Hrvat“, poje zbor. 8. G. Ipavec: a) „Slovenec sem“, b) „Mraku“. 9. V. G. Brož: „Ankica“, polka française, udarja tamburaški zbor. 10. Iv. pl. Zajc: „Poputnica

Kola“, poje zbor. 11. V. G. Brož: „Živio predsjednik“, udarja tamburaški zbor. 12. V. Novak: „Bog i Hrvati“, poje zbor. Zbor dirigira društveni kapelnik gosp. V. G. Brož.

* („Nobel“ kuhar.) Kuhar „Grand Hotel“-a na Dunaju je pobegnil v Ameriko, zapustivši 50.000 gld. dolga. Kuhar Tremmel — tako njegovo slavno ime — je imel lastno ekvipažo, par krasnih voznihi konj in cel hlev konj dirkačev, s katerimi je pridobil, pa tudi izgubil velike svote. Imenitni kuhar pa je imel tudi prelepo ženo, katera je vzbujala za njegovimi konji največje zanimanje mej kavaliriji. Konje in ženo je Tremmel zapustil in sam utekel.

* (Sreča v nesreči.) Nedavno je vrgla v Parizu neka gospa Magnin, žena malega uradnika, svojo devetletno hčerko iz četrtega nadstropja na ulico, češ, da jo hoče Bogu darovati. Žena je to vsekakor v verski blaznosti storila. Toda otrok je padel na razpeto platno neke izložbe, in zgodilo se mu ni prav nič.

* (Na smrt obsojen.) Carrara, gojitelj gob, kateri je pred nekaj meseci v Parizu s pomočjo svoje žene umoril nekega pismonoša ter ga potem v peči sežgal, je na smrt obsojen; njegova soproga pa bode morala prebiti vse življenje v prisilni delavnici.

* (Strašen prizor pred sodiščem.) Včeraj sta stala pred sodiščem v Berounu posestnika Frau Rakos in Fran Pergl; tožila sta se radi žaljenja časti. Pergl je bil na Rakosa ljubosumen radi svoe žene, in to je bil glaven vzrok njiju sovraštva. Ko je Rakos ponovil svojo izjavo, se je njegov nasprotnik tako razburil, da je z revolverjem štirikrat nanj ustrelil ter ga jako nevarno raul.

Darila:

Uredništvu našega lista so poslali: Za Prešernov spomenik: Gospodična Kristina Demšar, učiteljica v Šmartnem pri Litiji, nabrala 25 kron 50 vin.; darovale so gospe in gospodične: Marija Zore, Milivoja Watzak, Ivana Knaflič, Ad. Tratnik, po 2 kroni; Ana Moss, učit., Minka Demšar, Krist. Demšar, Josipa Bartl, Franja Jaklič, Pavla Jaklič, Antonija Mandelj, Alojzija Porenta, Antonija Trpin, Minka Wakonigg, Rozalija Rozman, Katinka Vrbajs, Terezija Vrbajs, Marija Izgoršek, Marija Robavs, Antonija Razboršek Mici Kepa, po 1 K; Pavla Kepa 50 vin. — G. Fran Papler, nadučitelj v Borovnici 10 kron, katera daruje g. Ivan Majaron namestu venca na krsto ranjcemu A. Majaronu — Skupaj 35 kron 50 vin. — Naj bi vrle darovalke in darovalec našli prav obilo posnemovalcev! Živel!

Zahvala. Slavno obrtno pomožno društvo je tudi letos podarilo „Narodni Šoli“ deset goldinarjev za nakup šolskega blaga revnim ljudskim šolam po deželi, za koji dar izrekata podpisanca v imenu obdarovanih šol najtoglejšo zahvalo. Za odbor „Narodne Šole“: A. Razinger, J. Cepuder.

Književnost.

— Dve mladinski knjigi je izdal J. Giontini v Ljubljani, na kateri opozarjamo slovensko občinstvo, zlasti pa učitelje in odgojitelje. Knjige se zoveta: „Na različnih potih“. Povest, primerna dečkom od 11—14. leta. Nemški spisal Franc Frisch. Za Slovence priredil Janko Leban, nadučitelj na Trebelnem pri Mokronogu, — in „Sto narodnih legend“. Slovenski mladini in preprostemu ljudstvu v pouk in zabavo nabral in priredil Anton Kosi. Prva knjžica stane 24 kr. (s pošto 27 kr.), druga 60 kr. (s pošto 65 kr.) Da je prevod g. Lebana za mladino res prav primeren, dokazuje dejstvo, da je povest „Na različnih potih“ izšla v nemščini že v III. izdaji. Gotovo bode tudi slovenski mladini jako dobrodošla, saj je prevedena v lepo, čisto in narodno slovensko. — „Legende“, ktere je zbral in uredil g. A. Kosi, so se mladini že toliko prikupile, da so vse izdaje „Legend“ v knjigotrštvu pošle. Gospod Kosi je iz pošlih izdaj izbral torej najlepše legende ter dodal še 52 nenatisnjenih. Izvestno poide tudi nova izdaja kmalu, saj so zbrane legende najprimernejše berilo mladini, ki išče pouka in zabave.

Telefonična in brzojavna poročila.

Budimpešta 26. maja. Avstrijska delegacija je imela danes svojo zadnjo sejo. Na dnevnem redu je bil naknadni kredit 30 milijonov. Hochenburger je predlagal pred razpravo, naj se vlada pozove, da razloži vzroke, iz katerih je porabila to svoto in naj izkaže, kako jih je porabila. Pergelt je zahteval, naj se o tem predlogu takoj glasuje. Govorili so proti Pergeltovi zahtevi Stransky, Madeyski in Dumba, za njo Schücker, Nitsche in Pergelt. Delegacija je zahtevo, naj se takoj glasuje o Hochenburgerjevem predlogu, odklonila s 37 proti 17 glasom. Z obstrukcionisti so glasovali tudi grof Stürgkh, grof Kottulinsky, Verzeznassi in Bartoli. Potem je Pergelt predlagal, naj se naknadni kredit 30 milijonov odkloni. Govorili

so Stransky, grof Dzieduszycki in Bielehlawek. Delegacija je z 38 proti 10 glasom odobrila naknadni kredit. Vojni minister je potem odgovarjal na interpelacije glede graških dogodb. Rekel je, da se je vlada prepričala, da stoji graško prebivalstvo pod terorizmom nemških buršev; da je premeščanje polkov prerogativa krone, vlada pa ne misli kroni nasvetovati, naj premesti bosahski polk; da je potrdil sklep častnega sode glede degradiranja rezervnih častnikov, ker se je osvedočil, da je sklep pravičen in da so se degradiranci zategadelj premestili k drugim polkom, ker ne gre, da bi službovali kot prostaki v tistih polkih, pri katerih so bili častniki. Ministrov odgovor je mej obstrukcionisti obudil veliko nevoljo.

Dunaj 26. maja. Ministerstvo notranjih del je v Zagrebu izhajajočemu listu „Narodna misao“ vzelo poštni debit.

Gradec 26. maja. Namestnik marki Bacquehem je še včeraj zahteval od županstva, naj mu predloži zapisnik včerajšnje seje. Storjene sklepe je Bacquehem telefonično sporočil ministerskemu predsedniku. Tu se sodi splošno, da vlada obč. svet razpusti.

Budimpešta 26. maja. Minister zunanjih del grof Goluchowski je bil včeraj dolgo pri cesarju in je imel danes zjutraj daljšo konferenco s finančnima ministroma Kaizlom in Lukacsem. Ob 10. uri dopoldne se je začelo skupno posvetovanje avstrijskih in ogerskih ministrov.

London 26. maja. Gladstone je bil danes pripeljan v London. Krsta se je prenesla v Westminstero cerkev, kjer ostane do pogreba.

Washington 26. maja. Mac Kinley je izdal proklamcijo, s katero sklicuje 75.000 prostovoljcev pod zastavo in to za dobo dveh let. S temi prostovoljci vred bo imela vlada 280.000 mož na razpolago.

Narodno-gospodarske stvari.

— Mestna hranilnica v Kranju piše v svojem poročilu k računskemu zaključku za leto 1897: Če smo v poročilih prejšnjih let večkrat izrekli nado, da se bode naš zavod vedno bolj razcvital in vedno sijajnejše uspehe dosegal, smemo letos z veseljem in opravičeno poudarjati, da nas ni varala nada, katero smo gojili o razvoju in napredku naše hranilnice, ki je dosegla v letu 1897. lep čisti dobiček v znesku 3306 gld. 92 kr., in to je pač uspeh, s katerim smemo biti popolnoma zadovoljni. Hranilnica imela je tekom leta 1897. vseh denarnih prejemkov 458.800 gld. 4 $\frac{1}{2}$ kr., vseh izdatkov pa 458.099 gld. 21 $\frac{1}{2}$ kr., skupnega denarnega prometa tedaj 916.899 gld. 26 kr. Hranilni vlog prejela je tekom 1897. leta 258.279 gld. 86 kr., izplačala pa je svoto 200.350 gld. 18 kr., torej je več prejela nego izplačala 57.929 gld. 68 kr. Če pa prištejemo k tej svoti še vložne obresti, ktere je hranilnica v letu 1897. pripisala h kapitalu in stanje vlog koncem leta 1896. znaša stanje hranilnih vlog koncem leta 1897. 531.454 gld. 36 kr., in je za 76.195 gld. 34 kr. višje nego koncem leta 1896. Stanje hipotečnih posojil koncem leta 1897. znaša 321.485 gld. 7 kr., in je za 98.903 gld. 99 kr. večje nego leta 1896. Stanje tekočega računa znižalo se je za 25.451 gld. 86 kr. in iznaša 113.693 gld. 32 kr., koncem leta 1896 pa je iznašalo 139.145 gld. 28 kr. Račun efektov iznašal je koncem 1897. leta 82.569 gld., tedaj za 2748 gld. 65 kr. več, nego koncem leta 1869., ko jn iznašal 79.820 gld. 35 kr. Skupna hranilnična aktiva iznašajo z dnem 31. decembra 1897. l. 538.951 gld. 18 $\frac{1}{2}$ kr., skupna pasiva pa 535.750 gld. 22 kr., vsled česar se izkaže pri upravnem imetju čisti dobiček s 3200 gld. 96 $\frac{1}{2}$ kr. Če prištejemo k temu dobičku še dobiček splošne rezervne zaklade s 86 gld. 22 $\frac{1}{2}$ kr. in dobiček posebne rezervne zaklade z 10 gld. 73 kr., izkaže se skupni čisti dobiček s 3306 gld. 92 kr., ki je za 614 gld. 66 $\frac{1}{2}$ kr. večji, nego leta 1896. Pripomniti je pa treba, da se je od inventarja odpisalo za obrabo 20%, kar je bilo potreba, ker se do letos od inventarja še nič ni bilo odpisalo. Od čistega dobička pri upravnem imetju izročil se je krzni dobiček pri efektih v znesku 83 gld. 65 kr. posebni rezervni zakladi, katera se je vsled tega povišala na 735 gld. 51 kr.; osteli dobiček 3117 gld. 31 $\frac{1}{2}$ kr. pa se je izročil splošni rezervni zakladi, katera je na ta način dosegla svoto 5868 gld. 33 $\frac{1}{2}$ kr., to je 1 $\frac{1}{2}$ % vseh vlog.

Slovinci in Slovenke! ne zabite družbe sv. Cirila in Metoda!

Umrli so v Ljubljani:

Dne 24. maja: Mihael Knez, delavec sin, 9 mes., Tesarake ulice št. 3, božjast. — Paul Suhadolnik, delavec sin, 4 mes., Karlovska cesta št. 22, vnetje sapnika.

V hiralnici:

Dne 25. maja: Terezija Gregorin, gostija, 74 let, estarelost.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Maj	Čas opa zovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padavina v mm v 24 urah
25.	9. zvečer	729.0	13.8	sr. jug	oblačno	
26.	7. jutraj	729.9	13.6	sl. svzh.	del. obl.	3.4
"	2. popol.	729.8	21.0	p. m. jzah.	del. jasno	

Srednja včerašnja temperatura 15.4°, za 0.2° nad normalom.

Dunajska borza

dne 26. maja 1898

Skupni državni dolg v notah	101	95	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	75	
Avstrijska zlata renta	121	20	
Avstrijska kronna renta 4%	101	40	
Ogerska zlata renta 4%	120	90	
Ogerska kronna renta 4%	99	15	
Avstro-ogerske bančne delnice	912	50	
Kreditne delnice	318	80	
London vista	120	45	
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	85	
50 mark	11	77	
20 frankov	9	54	
Italijanski bankovci	44	50	
C kr. cekini	5	65	

Dne 25. maja 1897.

4% državne srečke iz l. 1864 po 250 gld.	163	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	197	75	
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	129	50	
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	98	70	
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	158	—	
Ljubljanske srečke	22	—	
Budolfove srečke po 10 gld.	27	—	
Kreditne srečke po 100 gld.	200	25	
Tramway-arušt. velj. 170 gld. a. v.	523	—	
Papirnati rubelj	1	27 1/2	

Lepa, hladna, obokana

vinska klet

se odda takoj v najem v Spodnji Šiški h. št. 75. (813-5)

Niklasa Rudholzerja naslednik

urar in optični zavod
Mestni trg št. 8
v Ljubljani.

Niklaste cilindar-remontoir ure od	4	gld.	—	kr.	naprej.
Srebrne cilindar-remontoir ure od	6	"	"	"	"
Srebrne damske cilindar-remontoir ure s srebrnim pokrovom od	7	"	"	"	"
Srebrne remontoir-ure na sidro od	10	"	"	"	"
Srebrne remontoir-ure s 3. srebrnim pokrovom od	10	"	50	"	"
Zlate damske remontoir-ure od	14	"	50	"	"
Zlate remontoir-ure za gospode od	28	"	—	"	"
Zlate remontoir-ure za gospode s dvojnimi pokrovom od	38	"	—	"	"
Ure na nihalo v skrinjici svetli in temni s bitjem ur od	13	"	—	"	"
Ure na nihalo s bitjem četrtink od	27	"	—	"	"
Budilke od	2	"	—	"	"
„Schwarzwälder“ s bitjem pol ur od	3	"	—	"	"

☞ Za dobro blago in za dela se jamči. ☞
Popravila se hitro, dobro in po ceni izvršujejo v lastni prodajalnici.
Za morebitne potrebnosti se najbolje priporoča s velespoštovanjem (808-3)
Franc Karol Rudholzer.
Dobavitelj kontrolnih ur za o. kr. avstro-ogersko vlado, za Bosno in Hercegovino.

Učenec

ki je skoraj dovršil 14 let, se takoj vzprejme v trgovino mešanega blaga F. Zadnek-a v Sepečeh. (825-2)

V Vintgar!

K Binkoštnim praznikom se zopet otvori restavracija v Vintgarju.

Za dobro postrežbo je skrbjeno.

S priporočilom

Jak. Žumer.

Parcelovan stavbni prostor

v Karlovskem predmestju

na katerem se smejo sidati tudi pritične hiše, je po nizki ceni na prodaj.

Več se poizvé pri gospoj Moos-ovi, Resljeva cesta št. 1. (832-1)

Ker se preselim na svoje drugo posestvo oddajam

v najem

lepo hišo v Kamniku na Šttni št. 41.

V tej hiši je gostilna s lepim vrtom in ledenico polno ledu, s vsemi gospodarskimi poslopji in več sobami v I. nadstropji. — Najemske ponudbe naj se pošiljajo na B. Graška v Kamniku. (809-3)

Ure

za birmanska darila

priporoča (802-3)

v največji izbiri po najnižjih cenah

Frid. Hoffman

urar v Ljubljani, Dunajska cesta.

Nepreklicno zadnji teden!

Novo! V Latermanovem dravoredu. Novo!

Od nedelje 15. maja naprej vsak dan (820-3)

svetovnoslavno gledališče učenih psov.

Brez konkurence. Non plus ultra!

Zares klavir igrajoči pudelj

ki igra iz opere „Marta“ napev „Zadnja roža“ in 20 drugih najboljše dresiranih miniaturnih psov.

Znižane cene prostorov: Zakl. sedež 60 kr. I. prostor 40 kr. II. prostor 30 kr. Stojišče 15 kr. Otroci in dijaki na sediščih polovico.

Predstave so vsak dan ob 4., 6. in 8. uri zvečer.

Živeči človeški trupi

imenovani živeče uganjke.

Isti so se najzadnje predstavljali 6 mesecev v Budimpeštanski razstavi in jih je občudovala najvišja gospoda. Vstopnina 20 kr.

Vsak dan od 9. ure jutraj do 9. ure zvečer.

Elbora je za vsakogar nepojmljiva zagonetka v svoji spominski vednosti.

Najnovejše in najboljše v klobukih

za gospode in dečke

izdelke prvih avstrijskih, nemških, italijanskih in angleških tovarna

priporoča v najbogatejši izbiri in po najnižjih cenah

C. J. Hamann

Mestni trg št. 8.

Zaloga klobukov (406-8)

o. kr. privilegovanih dvornih klob. tovarna

W. Ch. Pless, Dunaj, in J. Pichler, Gradec.

Klobuki se po lastni širjavi glave in po lastni nepovedi oblike izdelujejo in se vzprejemajo stari klobuki za barvanje in modernizovanje.

Več kakor 1000 najlepših osorcev svilenega blaga pošljem čast. damam radovoljno na izbero na dom.

Z odličnim velespoštovanjem

Henrik Kenda

Ljubljana, Mestni trg 17.

(780-4)

Kmetška posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v Ljubljani, na Marije Terezije cesti št. 1, v Knezovi hiši

obrestuje hranilne vloge po

4 1/2%

(144-5)

brez odbitka rentnega davka, kojega zadruga sama za vložnike plačuje, na kar se občinstvo opozarja.

☞ Uradne ure vsak dan od 8. do 12. ure dopoldne. ☞

Dne 1. avgusta t. l.

bo v moji hiši

1 stanovanje

prosto.

Henrik Kenda

Mestni trg št. 17.

(781-4)